

SĂRBĂTOAREA SFÂNTULUI PĂRINTE ONUFRIE LA PATRIARHIE

Joi, 12/25 iunie 2020, Patriarhia a sărbătorit pomenirea Sfântului nostru Părinte Onufrie Egipteanul la Sfânta sa Mănăstire, care se află pe „țarina olarului”, care a fost cumpărat de farisei cu cele treizeci de monede de argint pe care Iuda li le-a înapoiat (Mat. 21:30), vizavi de scaldătoarea Siloam.

În această Sfântă Biserică, care este săpată în principal într-o stâncă, închinată Sfântului Onufrie, care a trăit în Egipt în secolul al IV-lea, în liniște deplină, rugăciune, post și nevoițe aspre, Preafericitul Părinte al nostru și Patriarh al Ierusalimului Teofil a oficiat Dumnezeiasca Liturghie, având drept împreună-slujitori pe ÎPS Arhiepiscopi Aristarh al Constantinei și Aristovul al Madabei, Ieromonahi aghiotafiți, Arhidiaconul Marcu și ierodiaconul Evloghie. Răspunsurile la stradă au fost date de ierodiaconul Simeon, la slujbă a participând creștini credincioși, călugări, călugărițe și pelerini din eparhia noastră vorbitoare de limba greacă și de limba arabă.

Preafericirea Sa a citit următoarea Predică în fața celor prezenți:

„Căutat-ai, purtătorule de Dumnezeu, a vedea veselia Domnului și ai poftit să vorbești singur numai cu Dânsul. Pentru aceea, fugind, ai părăsit lumea, petrecând prin pustietăți și prin munți și, fiind îmbrăcat cu Hristos, nu purtai grijă de haină, cumpărându-ți ție haina nestricăciunii cu care ai intrat în camera de nuntă în cer, veselindu-te în veci, Onufrie Cuvioase,” spune melodul Bisericii.

Iubiți frați și surori întru Hristos,

Cuvioși creștini

Harul Duhului Sfânt care l-a făcut pe Sfântul nostru Părinte Onufrie cetăţean al deşertului, Înger în trup şi făcător de minuni, ne-a adunat pe toţi în Mănăstirea Sa Sfântă, aflată la „Țarina Sângelui” (Mat. 27: 8), pentru a prăznui festiv pomenirea sa.

Ascultând cuvintele lui David, „Căile Tale, Doamne, arată-mi, şi cărările Tale mă învaţă. Îndreptează-mă spre adevărul Tău şi mă învaţă, că Tu eşti Dumnezeu, Mântuitorul meu, şi pe Tine Te-am aşteptat toată ziua”(Psalm 25:4-5), a plecat de la mănăstirea de obşte unde a vieţuit ca monah, în Hermoupolis din Tebe în Egipt şi s-a retras în pustie, unde a trăit şaizeci de ani, fără să vadă chip de om, având ca modele de urmat pe profetul Ilie şi pe Sfântul Ioan Botezătorul.

Viaţa de nevoinţe a Sf. Onufrie în pustie l-a făcut vas al Duhului Sfânt, după cum spune imnograful: „Lumină înţelegătoare şi cerească înăuntru în inima ta primind, vas prealuminat te-ai arătat nestricat Treimii şi dar de tămăduiri ai primit, strigând: Aliluia”.

Sfântul nostru Părinte Onufrie a ajuns la sălăşluirea cu Îngerii pentru că a căutat adevărul, neprihănirea şi lumina adevărată încă din copilărie, virtuţi care au fost arătate oamenilor de Tatăl prin Fiul Său Cel Unul Născut şi Cuvântul, şi Sfântul Duh: „Eu sunt Lumina lumii; cel ce Îmi urmează Mie nu va umbla în întuneric, ci va avea lumina vieţii” (Ioan 8:12), „Căutaţi mai întâi împărăţia lui Dumnezeu şi dreptatea Lui”(Matei 6). : 33), „veţi cunoaşte adevărul, iar adevărul vă va face liberi” (Ioan 8:32), spune Domnul.

Altfel spus, cuvintele inspirate de Dumnezeu atât din Vechiul cât şi din Noul Testament, din Evanghelie, au devenit un mod de viaţă şi de nevoinţă pentru Sfântul Onufrie, care l-a considerat pe Domnul sursa vieţii, după cuvântul psalmistului: „întru lumina Ta vom vedea lumină” (Psalmul 36: 9). „Căci Hristos este atât izvorul vieţii cât şi lumina”, spune Sfântul Atanasie cel Mare.

Prin străduința în nevoie, părintele nostru Onufrie a reușit lucrul de dorit și desăvârșit, pentru a deveni părtaș al acțiunilor necreate ale lui Dumnezeu, și anume cineva care a privit și s-a îmbrăcat în lumina dumnezeiască necreată și s-a făcut co-moștenitor al slavei lui Hristos, după cum spune imnograful: „Cu totul jertfindu-ți gândul Celui Ce pentru noi a suferit moartea cea prin Cruce, după vrednicie te-ai făcut părtaș și împreună moștenitor slavei Lui.” Și în altă parte, „Părinte, de Dumnezeu cugetătorule Onufrie, omorându-ți membrele cele de pe pământ, ai dobândit viața cea cerească, intrând înăuntrul cămării celei de Mire și cu bucurie uitându-te la frumusețea cea neajunsă a Ziditorului tău, Sfinte ”.

Vederea „frumuseții celei neajunse” a fost realizată de Sfântul Onufrie prin virtutea „curăției și a neprihănirii desăvârșite, pe care oamenii stricați le dobândesc după multe greutăți, străduințe și sudoare”, după cuvântul Sfântului Ioan Scărarul. „Căci biruința firii este dincolo de nădejde. În orice caz, unde firea a fost biruită, acolo s-a descoperit nestricăciunea suprafirii,” spune din nou Sfântul Ioan. „Fără de nici o îndoială, cel mai mic ia binecuvântare de la cel mai mare”(Evrei 7: 7).

Cu alte cuvinte, Sfântul Onufrie se distinge printre marii nevoitori ai Bisericii, din pustie, pentru că a reușit reînnoirea perfectă a omului în Hristos, Dumnezeul desăvârșit și omul desăvârșit, și și-a transformat firea stricăcioasă prin lepădarea de propria lui voință, supunându-se voii lui Hristos, Care a spus „Că oricine va face voia Tatălui Meu Celui din ceruri, acela îmi este frate și soră și mama” (Mat. 12:50). „Că aceasta este voia Tatălui Meu, ca oricine vede pe Fiul și crede în El să aibă viață veșnică și Eu îl voi învia în ziua cea de apoi.” (Ioan 6: 40).

Trebuie să spunem că înnoirea omului nu este cu putință fără Hristos, întrucât „fără Mine nu puteți face nimic” (Ioan 15:5), spune Domnul. De aceea imnograful spune: „Pe Dumnezeu Cuvântul cel din Dumnezeu Care cu negrăită înțelepciune a

venit să înnoiască pe Adam cel căzut rău prin mâncare într-o stricăciune, din Sfânta Fecioară negrăit întrupându-Se pentru noi credincioșii, cu un gând într-o laude Îl slăvim.”

Viața în Hristos a Sfântului Onufrie, cinstit astăzi, care s-a făcut înger în trup și factor de minuni, dovedește că Domnul nostru Iisus Hristos este lumina adevărului mântuitor. Să spunem cu imnograful: „Fericit ești că lui Hristos ai slujit și a vrăjmașului ai biruit puterea. Cel ce ești cu Îngeri împreună vorbitori, cu Dreptii și cu Cuvioșii împreună locuitor, cu care roagă-te Domnului să miluiască sufletele noastre. Amen.”

Din cele de mai sus, este clar că lupta duhovnicească pentru îndumnezeirea în Hristos nu se referă numai la firea umană, și anume la suflet, ci și la trup; și aceasta este așa, întrucât „Și Cuvântul S-a făcut trup și S-a sălăsluit între noi” (Ioan 1:14), după cum spun Scripturile.

Viața în Hristos a onoratului Sfânt Onuphrius, care a devenit un Înger în trup și un făcător de minuni, dovedește că Domnul nostru Iisus Hristos este lumina adevărului mântuitor. Să spunem astfel, împreună cu imnograful: „Binecuvântat ești tu, Onuphrius, că ai lucrat pentru Hristos și ai învins puterea vrăjmașului, co-cetățean al Îngerilor, comun cu Dreptul și Sfântul, cu care te-ai apropiat de Dumnezeu. să avem milă de sufletele noastre”. Amin. ”

După otpust a avut loc o procesiune la mormântul ctitorilor, s-a citit rugăciunea de binecuvântare a fructelor și s-a făcut pomenirea Maicii Serafima, care a viețuit în mănăstire.

La sfârșit, buna chivernisitoare a Mănăstirii, stareța Paisia, a oferit o agapă soborului Patriarhal și tuturor celor prezenți la curtea Mănăstirii și la egumenie.

Din partea Secretariatului-General

<httpv://youtu.be/w9Ci706TqIw>